

(ישעה מב) יי' כִּגְבּוֹר יֵצֵא כִּאִישׁ מַלְחָמוֹת יְעִיר קְנָאָה יְרִיעָה אֲשֶׁר יִצְרִיחַ עַל אֹוִיבָיו יִתְגּוֹרֵב. יי' בְּקָדְמִיתָא דָאִיהוּ רְחַמִּי, וְלֹבֶתֶר כִּגְבּוֹר וְלֹא גְבּוֹר. וְלֹבֶתֶר כִּאִישׁ מַלְחָמוֹת וְלֹא אִישׁ מַלְחָמוֹת. לְבֶתֶר אַתְּגָלִי תְּוִקְפָּא עַלְיָהוּ וַיִּתְתַּקְפֵּה לְשִׁיכָּאָה לוֹן, דְכַתִּיב יְרִיעָה אֲשֶׁר יִצְרִיחַ עַל אֹוִיבָיו יִתְגּוֹרֵב. וְכַתִּיב, (ובירה ז') וַיֵּצֵא יי' וְנַלחַם בְּגָוִים הָהָם פִּיּוֹם הַלְּחָמוֹ בַּיּוֹם קָרְבָּן. וְכַתִּיב, (ישעה סג) מַיְּזָה בָּא מַאֲדוֹם חָמוֹז בְּגָדִים מִבְּצָרָה וְגו':

וַיְהִי בְּצָאת נְפָשָׁה כִּי מִתָּה וְתִקְרָא שְׁמוֹ בֶּן אֹנוֹן וְאָבִיו קָרָא לוּ בְּנִימָן. רַבִּי יְהוֹדָה פָּתָח וְאָמַר, (נהום א') טֻוב יי' לְמַעַוז בַּיּוֹם צָרָה וַיַּדְעַ חִסִּי בּוּ. זְפָאָה חֹולְקִיהָ דְּבָר נְשָׁדָאתְתָקָף בֵּיהֶן בְּקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הָוּא, בְּגַין דְּתְוִקְפָּא דְּקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הָוּא אֲיָהוּ תְּוִקְפָּא, וְאוֹקְמוֹת טֻוב יי', כִּמֵּה דָאָת אָמַר (תְּהִלִּים קְמָה) טֻוב יי' לְפָל. לְמַעַוז, דָא הָוּא תְּוִקְפָּא דָאִית בֵּיהֶן יִשְׁעוֹת. דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים כח) וּמַעַוז (דף קענ"ב) יִשְׁעוֹת מִשְׁיחָו הָוּא. בַּיּוֹם צָרָה, בַּיּוֹם אֶדְעָקוֹ דְּעָקִין שָׁאָר עַמִּין לִיְשָׁרָאֵל.

תָא חַזִי, מַה בְּתִיב (משל ס) הַתְּרִפִּית בַּיּוֹם צָרָה צָר כְּחַכָּה. מַאי הַתְּרִפִּית. מַאן דָאַתְּרִפִּי יָדוֹי מִקְוֵדֵשׁ אֶבְרִיךְ הָוּא דָלָא לְאַתְּתָקָף בֵּיהֶן. וְהִיא יִתְקָף בְּרָבָשׁ בֵּיהֶן בְּקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הָוּא, יִתְקִיף בָּאָרוּיִיתָא. דָכְלָן מַאן

דעתך בואריתא, אתהך באילנא דח'י. כביכול י'hab תוקפה לכגש תוקפה ישראל לאתתקפה. וαι הוा יתרפי מאורייתא, מה כתיב התרפה. אי איהו אטרפי מן אורייתא ביום צרה צר פחה, ביום ד'יתי ליה עקון, כביכול דחיך לה לשכינתא דאייהו חילא דעלמא.

דבר אחר צר פחה, תא חזוי, בשעתא דבר נש אטרפי מאורייתא ואזיל באראחא דלא בשרא, כמה בעלי דברו זמיגין ליה למחיי ליה קטיגורין ביום דעקו. ואפילו נשטיה דבר נש דאייהו חילא ותוקפה דיליה אייהו מאריך דברו לקבליה, דכתיב צר פחה, בגין דאייהו צר לגביה. אמר רבי אבא בשעתא דבר נש אזיל בארכ' דאורייתא וכל ארחו מתחנו בדקא יאות, כמה סיגורין קיימין עליה לאדרפרא ליה לטב.

פתח ואמר, (איוב לא) אם יש עליyo מלאך מליז אחד מביא אלף להגיד לאדם ישרו ויחבבו ויאמר פדעהו מרדה שחת מצאתי כפר. הגי קראין אית לאסתכלא בהו, וכי לא אתגלי פלא קמי קודשא בריך הוा, דאייהו צരיך למלאכא דיימא קפיה טב או ביש. אלא ודאי אctrיך. כד אית ליה לבר נש סיגורין לאדרפרא זכו דידיה קפיה, ולא אית ליה (לבר בש) קטיגורין, בדין ויחבבו ויאמר פדעהו מרדה שחת מצאתי כפר.

תָּא חִזֵּי, בְּהָאִ קָרָא תְּשִׁפְחָה בְּרִירָא דְמַלָּה, כְּתִיב אֶם יִשְׁעַלְיוֹ מֶלֶךְ, אֵי לֹא כְּתִיב יִתְּיר יִאָוֹת הַוָּא. אֲבָל מֶלֶךְ מַלְיִץ אֶחָד מַבְיִ אַלְף כְּתִיב, וַיְמַאן אֵיהֶג. דָא הַוָּא מֶלֶךְ דִּמְמָנָא עַמִּיהֶג דְבָר נְשׁ בְּסִטְר שְׂמָאָלָא, דְכְתִיב, (תהילים צא) יִפְלֶל מִצְדָּך אַלְף, וְדָא הַוָּא סְטָרָא דִשְׁמָאָלָא, דְכְתִיב בְּתִירָה וּרְבָּה מִימִינָה.

אֲבָל אֶחָד מַבְיִ אַלְף, דָא הַוָּא יִצְרָהָרָע, דָאֵיהֶג אֶחָד מַאֲגָנוֹן (דָאֵיהֶג) אַלְף דְהַהוּ לְסִטְר שְׂמָאָלָא. בְּגִין דָאֵיהֶג סְלִיק לְעִילָא וּגְנִיטִיל רִשְׁוֹת. וּעַל דָא אֵי בָר נְשׁ אַזְיִל בְּאַרְחָ קְשׁוֹט, הַהְוָא יִצְרָהָרָע אֵיהֶג עַבְדָל לוֹ. בְּמָה דָאֵתָמָר דְכְתִיב, (משל יב) טֻוב נְקָלָה וּעַבְדָל לוֹ. כְּדִין אֵיהֶג סְלִיק וְאַתְעַבֵּיד סְגִינָרָא, וְאָמָר קְמִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, זָכוּ עַלְיהָ דְבָר נְשׁ. כְּדִין קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא אָמָר, פְּדָעָתוֹ מְרַדָּת שְׁחָתָה.

וְעַם כָּל דָא לֹא אָהָדר בְּרִיקְנִיא, בְּגִין דָאֵתִיהֶב לִיהֶג אַחֲרָא לְשִׁלְטָה עַלְוי וּלְיִטּוֹל בְּשִׁמְתִיהֶג מִגְיָה. בְּגִין דָאֵקָדִים חֹבוֹי דְהַהְוָא בָר נְשׁ וְאֵיהֶג כְּפָר עַל הַאֵי. הָדָא הַוָּא דְכְתִיב מִצְאָתִי כְּפָר, לְמַפְדִּי לִיהֶג.

דְבָר אַחֲר מִצְאָתִי כְּפָר. הַהְוָא זָכוּ דָאֵמָרָת אֵיהֶג עַלְיהָ כְּפָר לְמַפְדִּי לִיהֶג דָלָא יְחֹות לְגִיחָנָם וָלָא יִמוֹת. וּעַל דָא מַבָּעֵי לִיהֶג לְבָר נְשׁ לְמִיהָך בְּאַרְחָ קְשׁוֹט וּבְגִין דִיהֶג לִיהֶג הַהְוָא קְטִיגָרָא, סְגִינָרָא.

כְּגֻוּבָּא דָא יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם דְכִפּוּרִי, **דִּיחָבִי לֵיה שָׁעֵיר** וְאַתְּעַסֵּיקָו בְּהַדִּיה. עד דָא תַּהֲדֵר עַבְדָּלְהוּ וְסַלְיךְ וְסַהְיֵד סְהִדּוֹתָא קְמִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַתְּעַבֵּיד לְהָנוּ סְפִיגּוֹרָא. וְעַל דָא אָמֵר שְׁלָמָה, (משלי כט) אִם רַעַב שְׁנָאֵךְ הַאֲכִילָהוּ לְחַם וְאִם צְמָא הַשְׁקָהוּ מִים. וְעַל הַאי יִצְרָר הַרְעָא אַתְּמָר.

וּבָגִין דָא בַּיּוֹם צָרָה, כַּד בֵּרְבָשׁ אַתְּרֵפִי מְאוֹרִיתָא, כְּבִיכּוֹל דְחִיק לֵיה קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהַדִּיה דְהָהוּא יִצְרָר הַרְעָא דְאֵינוֹ אַתְּעַבֵּיד קְטִיגּוֹרָא. צָר כְּחַכָּה. צָר כְּחַכָּה כְּפָ"ה, בָגִין דְאַתְּקָרְבָּן קְמִיה לְקַטְרָגָא וְאַתְּחַלֵּשׁ חִילָא.

תָא חֹזֵי, טוֹב יי לְמַעַוז בַּיּוֹם צָרָה, מַאי בַּיּוֹם צָרָה. דָא יַעֲקֹב כַּד אַתָּא עַלְיהָ עָשָׂו לְקַטְרָגָא לֵיה. וַיַּדַּע חֹסֵי בּוֹ, כַּד אַתָּא עַלְיהָ עָקוֹב דְדִינָא. וְתָא חֹזֵי, לִית מַקְטָרָגָא אַשְׁתַּפְחָה עַלְיהָ דְבָר בְּשָׁאָלָא בְזָמָנָא דְסִפְנָה.

וְתָא חֹזֵי, בָגִין דַיַעַקְבָּן אַחֲר גַדְרִיה דְבָנְדִיר קְמִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אַתְּתַקְף דִינָא עַל יְדָא דְמַקְטָרָגָא דְקַטְרִיגָע עַלְיהָ דַיַעַקְבָּן, (ד"ג קעה ע"א) וּבַעַא דִינָא בְשַׁעַתָּא דְסִפְנָה דְתֹהֶת רְחֵל בָּה. אָמֵר קְמִיה קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהָא יַעֲקֹב גַדְרִיה וְלֹא שְׁלִימָם, וְהָא אֵינוֹ תָקִיף מְפָלָא בְעַוּתָרָא וּבְבָנִין בְכָל מָה דְאַצְטְרִיךְ. וְלֹא שְׁלִימָם גַדְרִיה

דָּנְדָר קָמַד וְלֹא בִּسְבַּת עֻוּנְשָׂא מְגִיה. מִיד וַתַּלְדֵּד רְחֵל וַתַּקְשֵׁר בְּלֶדֶתֶה. מַאי וַתַּקְשֵׁר. דָּאַתְקָשֵׁי דִּינָא לְעַילָּא גְּבֵי מְלָאָךְ הַמְּמוֹת. וְאַתְעַבֵּשׁ יַעֲקֹב בְּהָאֵי. מַאי טְעֵמָא, בְּגִין דְּכַתְּבִיב (מִשְׁלֵי כב) וְאֵם אֵין לְךָ לְשִׁלְם לְמָה יַקְה מְשַׁבְּבָךְ מַתְחַתְּיָךְ. וְעַל דָּא מִיתָּתְ רְחֵל וְאַתְמִסְרֵ דִּינָא עַל יְדָא דִמְלָאָךְ הַמְּמוֹת.

וְתָא חִזֵּי, בְּשַׁעַתָּא דָאַתָּא עָשָׂו, מַה עֲבָד. וַיִּשְׁם אֶת הַשְּׁפָחוֹת וְאֶת יְלִדֵּיהֶן רְאַשׁוֹנָה וְאֶת לְאָה וְיְלִדֵּיהֶן אַחֲרוֹנִים וְאֶת רְחֵל וְאֶת יוֹסֵף אַחֲרוֹנִים. מַאי טְעֵמָא, בְּגִין דְּכַחֵל עַלְהָ דְּרְחֵל, דָלָא יַסְתַּפֵּל הַהוּא רְשָׁע בְּשִׁפְירָוּ דִילָה וְלֹא יַקְטִירָג לִיהְ עַלְהָ.

תו מַה כַּתְּבִיב, וַתְגַשֵּׁנָה הַשְּׁפָחוֹת הַבָּה וְיְלִדֵּיהֶן וַתְשַׁתְּחַווּן וַתְגַשֵּׁג גַם לְאָה וְיְלִדֵּיהֶן וַיְשַׁתְּחַווּן, נְשִׁין מַקְפֵּי גּוּבָּרִין. אָבֵל בְּרְחֵל מַה כַּתְּבִיב וְאַחֲרָגֵשׁ יוֹסֵף וְרְחֵל, וְיוֹסֵף מַקְמֵי אַמְּיהָ וְאֵינוֹ חִפָּא עַלְהָ, וְעַל דָא כַּתְּבִיב, (בראשית מט) בֵן פֹּרֶת יוֹסֵף בֵן פֹּרֶת עַלְיִ עַזִּין. דָאָסְגֵּי גּוֹפֵיהָ וְחִפָּא עַל אַמְּיהָ. עַלְיִ עַזִּין, עַלְיִ עַינָא דְהַהוּא רְשָׁע.

וְהַכָּא אַתְעַנְשָׁת עַל יְדָא דִיְצַר הַרְעָ דַקְטִירָג בְּשַׁעַתָּא דְסִפְנָה, וְאַתְעַנְשָׁ יַעֲקֹב עַל בְּדָרָא דָלָא שְׁלִימָם, וְדָא קְשִׁיא לִיהְ לְיַעֲקֹב מִכְלָ עַקוּ דְעַבְרוּ עַלְיהָ. וּמְגַלֵּן דְבַגִּינִיהָ דַיְעַקְבָּ הָוּה, דְכַתְּבִיב, (בראשית מה) מַתָּה עַלְיִ רְחֵל. עַלְיִ וְדָאי, עַל דָאָרִית גְּדָרִי.

רַבִּי יֹסֵי אָמַר, בְּתִיב, (משלוי כז) קָלְלַת חֶם לֹא תָבָא.
וְאוֹקְמָה לֹא בּוּיוֹ, דָא קָלְלַת צְדִיקָה הִיא, אֲפִילּוֹ
דְלֹא אָתְפּוֹן בָּה, כִּיּוֹן דְּגַפְּקָא מִפּוּמִיה גַּטְלַל לְהָה הַהוּא יִצְרָא
הַרְעָה וְקַטְרָג בָּה בְּשֻׁעַתָּא דְּסִכְנָה.

יעקב אמר, (בראשית לא) עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת אֱלֹהִיךְ לֹא
יִחְיָה. וְאַפְּעַל גַּב דָאִיהוּ לֹא הַוָּה יִדְעָ, נְטִילַל לְהָ
לְהַהְיָא מַלְהָה הַהוּא שְׂטָן דְּאַשְׁתְּפָח גַּבְיָהוּ תְּדִיר בְּבָנָי
נְשָׂא. וְעַל דָא תְּנִינָן, לְעוֹלָם לֹא יִפְתַּח בָּר נְשָׂ פּוּמִיה
לְשַׁטְּבָא, בְּגַין דְּגַטְילַל הַהְיָא מַלְהָה וְקַטְרָג בָּה לְעַילָא
וְתָתָא. כָּל שְׁכַנְן מַלְהָה דְּחַכְמָמָה אוֹ מַלְהָה דְּצְדִיקָה, וְעַל תְּרִין
אַלְיִין אַתְעַנְשָׂת רְחֵל:

וַיְהִי (קנה ב) בְּצָאת נְפָשָׁה בַּי מִתְהָ. אָמַר רַבִּי אָבָא וּבִי כִּי כִּי
דָאָמַר וַיְהִי בְּצָאת נְפָשָׁה לֹא יַדְעַנָּא בַּי מִתְהָ. אֶלָּא
אַצְטְּרִיךְ בְּגַין דְלֹא אַתְּדָרַת לְגַופָא יִתְיַיר, וּמִיתָת רְחֵל
מִיתָת גַּופָא, בְּגַין דָאִית בְּגַי נְשָׂא דְּגַפְּקָי נְשַׁמְתִּיהוּ
וְאַהֲדָרוֹן לְאַתְּרִיכָהוּ וּפְמָה דָאָת אָמַר, (שמואל א ל) וְתַשְׁבַּ
נְפָשָׁו (לפנינו בקרא רוחו. ובධווס ירושלים איתא גם בווה"ק ותשב רוחו אליו) **אַלְיִוּ**,
(בראשית מב) **וַיֵּצֵא לְבָם**, (שיר השירים ה) **נְפָשִׁי יֵצֵא בְּדָבָרוֹ**. (מלכים
א יז) **לֹא נָתְרָה בּוֹ נְשָׁמָה**. אֲבָל הָאִי נְפַקֵת נְשַׁמְתָה וְלֹא
אַתְּהָדָרַת לְאַתְּרָה וּמִיתָת רְחֵל.
וְתִקְרָא שְׁמוֹ בֶן אָוְנִי. דְקַשְׁיו דְדִינָא דְאַתְּגַזֵּר עַלְהָ.

וַיַּעֲקֹב אֶחָדר לֵיה וַיַּקְשֵׁר לֵיה לִימִנָּא, בְּגַין דְּמַעֲרֵב אַצְטָרִיךְ לְקַשְׁרָא לֵיה לִימִנָּא, וְאַף עַל גַּב דָּאִיהוּ בֶּן אֹנוֹן סְטוּרָא דְּדִינָא קַשְׁיָא, בֶּן יִמְין אִיהוּ, דָּהָא בִּימִנָּא אַתְּקַשְׁרָת. וְאַתְּקַבְּרָת בָּאֲרָחָא כִּמְהָ דְּאַתְּמָר. הָאִי אַתְּגַלְּיָא מִתְּתָה וְקַבּוֹרָתָה, אָבֵל לֵאָה לֵא אַתְּגַלְּיָא מִתְּתָה וְקַבּוֹרָתָה. וְאַף עַל גַּב דָּהָנִי אַרְבָּע אַמְּהָן רָזָא אִיתְ לֹזֶן וְהָא אַוְקְמוֹה:

וַיַּצְאַב יַעֲקֹב מִצְבָּה עַל קַבּוֹרָתָה, אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, מַאי טֻעָמָא. בְּגַין דָּלָא אַתְּכִסְיָא אַתְּרָה עַד יוֹמָא דְּזָמִינָן קוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא לְאַחִיָּא מִתְּיִיא. כִּמְהָ דְּאַתְּמָר עַד הַיּוֹם, עַד הַהְוָא יוֹמָא מִמְּשָׁ.

רַבִּי יְהוֹנָה אָמַר, עַד יוֹמָא דְּתַתְּהָר שְׁכִינַתָּא בָּגְלוּתָהוֹן דִּיְשְׁرָאֵל בָּהָהוּא אַתְּרָה, כִּמְהָ דָאַת אָמַר, (ירמיה לא) וַיִּשְׁתַּקְנֹה לְאַחֲרִיתָךְ נָאָם יְיָ וְשָׁבוּ בְּנֵים לְגַבּוֹלָם. וְדָא אָוּמָה דָאָומי לְהָ קוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא. וַיִּמְגִנֵּן יְשָׁרָאֵל כִּד יְתוּבָן מִן גְּלוּתָא, לְקַיְמָא עַל הַהְיוֹא קַבּוֹרָה דְּרַחֵל וְלִמְבָכֵי תִּפְנֵן. כִּמְהָ דָאַיִה בְּכָאת עַל גְּלוּתָהוֹן דִּיְשְׁרָאֵל. וְעַל דָּא בְּתִיב, (ירמיה לא) בְּבָכֵי יְבָאו וּבְתִחְנוּגִים אָוְבִילָם וְגוֹ. וּבְתִיב, (ירמיה לא) כִּי יִשְׁשָׁרֵר לְפִעוּלָתָךְ. וּבַהְיָא (דף קעה ע"ב) שְׁעַתָּא זְמִינַת רַחֵל דָאַיִה בָּאֲרָחָא לְמַתְּדִי בָּהּוּ בִּשְׁרָאֵל וְעַם שְׁכִינַתָּא וְאַוְקְמוֹה חֶבְרִיָּא:

וַיְהִי בָּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ הַהִיא וַיֵּלֶךְ רָאוֹבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת
בְּלָהָה פֶּלֶגֶשׁ אָבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל וַיְהִי בְּגִי יַעֲקֹב
שְׁנַיִם עֲשֶׂר. רַبִּי אַלְעָזֶר אָמֵר, וַיְהִי בָּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ
הַהִיא, דְּהָא לְאָה וַרְחֵל מִתּוֹג, וַגְּטָלָא בֵּיתָא מֵאָן דְּגַטִּיל.
וּכְיַסְלָקָא דְּעַתָּה דָּרָאוֹבֵן אֹזֵל וַשְּׁכֵיב בְּהַדָּה דְּבָלָהָה.
אֵלָא, כֹּל יוֹמָא דְּלָא הַרְחֵל שְׁכִינַתָּא שְׁרִירִיא
עַלְיָהּוּ. וַהֲשִׁתָּא דְּמִתּוֹי, שְׁכִינַתָּא לֹא אַתְּפַרְשֵׁת מִן
בֵּיתָא, וַשְּׁרִירִיא בְּבֵיתָא בְּמִשְׁכָנָא דְּבָלָהָה. וְאֶפְעַל גַּב
דְּשְׁכִינַתָּא בְּעֵיא לְגַטְלָא בֵּיתָא כְּדָקָא יָאָות, אַלְמַלְא
יַעֲקֹב לֹא אַשְׁתַּפְחֵה בְּזֹוֹגָא דְּכָר וַנוֹּקְבָּא, לֹא שְׁרִירִיא
שְׁכִינַתָּא בְּאַתְּגָלִיא בְּבֵיתָא. וְעַל דָּא קִיּוּמָא שְׁכִינַתָּא
בְּמִשְׁכָנָא דְּבָלָהָה. וְאַתָּא רָאוֹבֵן וַבְּגִין דְּתָמָא דְּבָלָהָה
יָרַתָּא אַתְּרָא דְּאַמִּיהָ, אֹזֵל וַבְּלִבְלָל עֲרָסָא. וְעַל דִּקְיֻמָּא
שְׁכִינַתָּא עַלְהָה, כְּתִיב בֵּיה וַיִּשְׁכַּב אֶת בְּלָהָה.

רַבִּי יִסָּא אָמֵר, דְּגָאִים עַל הַהּוֹא עֲרָסָא וְלֹא חִיִּיש
לִקְרָא דְּשְׁכִינַתָּא. וַבְּגִין כֵּךְ לֹא אַתְּפָגִים מִחוּשְׁבָנָא
דְּשְׁבָטִין וְאַתָּא קָרָא וַעֲבֵיד חַוְשָׁבָנָא. בְּגִין כֵּךְ כְּתִיב,
בְּכֹור יַעֲקֹב רָאוֹבֵן. וְאֵינוֹ עֲבֵיד קָרָא רִישָׁא דְּכָל שְׁבָטִין.
רַבִּי יְהוֹדָה פָּתָח וְאָמֵר, (הושע ז) כִּי יִשְׂרָאֵל דָּרְכֵי יְיָ וְגוּ'
כֵּל אֲרַחוֹי דְּקִוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלָהָה יִשְׂרָאֵל וְאֲרַחוֹי
קְשׁוֹט, וְבָנִי עַלְמָא לֹא יִדְעַין וְלֹא מִשְׁגִּיחַן עַל מָה אִינּוֹן

קַיִמֵּין. וְעַל דָּא וְצִדִּיקִים יַלְכוּ בָם, בְּגַין דְּאַינְנוּ יַדְעַין אֲרֹחוֹי דְּקוֹדֶשׁ אֲבָרִיךְ הוּא וְמִשְׁתְּדָלִי בְּאָרוּחִיתָא. דְּכֹל מְאֹן דְּאַשְׁתְּדָל בְּאָרוּחִיתָא, אִיהוּ יַדְעַן וְאוֹזֵיל בְּהוּ דְּלָא סְטִי לִימִנָּא וְלִשְׁמָאָלָא.

וְפּוֹשָׁעים יַפְשְׁלוּ בָם, אַלְיַן אַינְנוּ חַיִיבִין דְּלָא מִשְׁתְּדָלִי בְּאָרוּחִיתָא, וְלָא מִסְתְּפָלֵן בְּאֲרֹחוֹי דְּקוֹדֶשׁ אֲבָרִיךְ הוּא וְלֹא יַדְעַין לֹאָן אָרוּחַי אַזְלִין. וּבְגַין דְּלָא יַדְעַי לְאַסְתְּכָלָא וְלָא מִשְׁתְּדָלִי בְּאָרוּחִיתָא, אַינְנוּ כְּשָׁלֵי בְּהוּ בְּאַינְנוּ אֲרֹחוֹי בְּהָאִי עַלְמָא וּבְעַלְמָא דְּאַתִּי.

תָּא חֹזֵי, כֶּל בֶּר נִשְׁתְּדָל בְּאָרוּחִיתָא, כְּדֹ נִפְיק מִהָּאִי עַלְמָא נִשְׁמְתִּיה סְלָקָא בְּאַינְנוּ אָרְחִין וְשְׁבִילִין (דְּאַינְנוּ בְּאָרוּחִיתָא) דְּאָרוּחִיתָא. וְאַינְנוּ אָרְחִין וְשְׁבִילִין דְּאָרוּחִיתָא יַדְעַין אַינְנוּ, וְאַינְנוּ דִּידְעַי אֲרֹחוֹי דְּאָרוּחִיתָא בְּהָאִי עַלְמָא יַהֲכּוּן בְּהוּ בְּהַהְוָא עַלְמָא כְּדֹ יַפְקוּן מִהָּאִי עַלְמָא.

וְאֵי לֹא אַשְׁתְּדָלוּ בְּאָרוּחִיתָא בְּהָאִי עַלְמָא וְלֹא יַדְעַין אָרְחִין וְשְׁבִילִין, כְּדֹ יַפְקוּן מִהָּאִי עַלְמָא לֹא יַגְדוּן לְמִיהָה בְּאַינְנוּ אָרְחִין וְשְׁבִילִין וְכְשָׁלִין בְּהַזּוֹן. כְּדַיּוֹן יְהָה בְּאָרְחִין אַחֲרָבִין דְּלֹא אַינְנוּ אָרְחִין דְּאָרוּחִיתָא, וַיַּתְעַרְוּ לֵיהּ בְּכֹמֶה דִּינֵּין וַיַּתְעַפֵּשׂ בְּהָגֵן.

וְמְאֹן דְּאַשְׁתְּדָל בְּאָרוּחִיתָא מָה פְּתִיבָה, (משלי 1) בְּשַׁכְּבָה תִּשְׁמַר עַלְיךָ וְהַקִּיצּוֹת הִיא תִּשְׁחַק. בְּשַׁכְּבָה

בקברא, אָוֹרִיִּתָּא תְצַוֵּר עַלְיִד מִקְדִּיבָא דְהַהוּא עַלְמָא. וְהַקִּיצּוֹת, כַּד קַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַנוּ יִתְעַר רַוְחִין וְגַשְׁמָתִין לְאַחֲרִיָּא מַתִּיאָ כְּדִין הִיא תְשִׁיחָה, הִיא תְהָא סְפִיגָּרִיא עַל גַּופָּא, בְּגִין דִיקּוּמָוּן אַינְנוּ גַופִּין דְאַשְׁתְּדָלוּ בָאָוֹרִיִּתָּא בְּדַקָּא יָאֹות. וְאַלְיָן אַינְנוּ דִיקּוּמָוּן בְּקַדְמִיתָא לְחַיִּים עַלְמָא, כַּמָּה דָאָתָ אָמֵר, (דְנִיאָל יט) וּרְבִים מִישְׁנִי אָדָמָת עַפְרָה יַקְיָצָו אֶלָּה לְחַיִּים עַולְם וְגוּ. וְאַלְיָן אַינְנוּ לְחַיִּים עַולְם, בְּגִין דְאַתְעִסְקָו בְּחַיִּים עַולְם דָאִיהִי אָוֹרִיִּתָּא. וְתָא חֹזֵי, כָּל אַינְנוּ דְאַשְׁתְּדָלוּ בָאָוֹרִיִּתָּא, הַהוּא גַופָּא יַתְקִים וָאָוֹרִיִּתָּא תְגִין עַלְיהָ. מַאי טֻמָּא, בְּגִין דְבַהְהִיא שְׁעַתָּא יִתְעַר קַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא חַד רַוְחָא דְכָלִיל מַאֲרָבָע רַוְחִין, וְהַהוּא רַוְחָא דְכָלִיל מַאֲרָבָע רַוְחִין, אַזְדְּמָן לְכָל אַינְנוּ דְאַשְׁתְּדָלוּ בָאָוֹרִיִּתָּא לְאַחֲרִיָּא לֹזֶן בְּהָאִי רַוְחָא בְּגִין דִיתְקִים לְעַלְמָיו.

וְאֵי תִימָא, הָא כְּתִיב (יחזקאל לו') מַאֲרָבָע רַוְחוֹת בְּאֵי הַרוּחָה, אַמְמָא לֹא אַתְקִיםָו, דְהָא כָּלָהו מִתוּ כְמַלְקָדְמָיו. תָּא חֹזֵי, הַהוּא זָמָנָא דְאוּקִים קַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא עַל יְדָא דִיחַזְקָאָל אַינְנוּ מַתִּיאָ, הַהוּא (זָמָנִי דְאַתָּא) רַוְחָא אָפַע עַל גַּב דְהַהוּה מַאֲרָבָע רַוְחִיא, לֹא נְחִית לְקַיִםָא לֹזֶן בְּקִיּוּמָא, אַלְאָ לְאַחֲרָה זָמָנִין קַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הִיא לְאַחֲרִיָּא מַתִּיאָ בְּהַהְוָא גִוְנָא וְלִקְיִמָא לֹזֶן בְּרַוְחָא (דְף קשו ע"א) דְאַתְבָּלִיל

בְּהָאִ גְּוֹנָא. וְאֶפְעַל גֵּב דְּאַהֲדָרוֹ גְּרָמִין בְּהָהִיא שְׁעַתָּא
כִּמָּה דְּהֹהָה. קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעָא לְאַחֲזָה לְכָל עַלְמָא
דְּאַיְהוּ זְמִין לְאַחֲרִיא מְתִיעִיא (מה בתיב, ישעה כו) יְחִיּוּ מְתִיחָד
גְּבָלָתִי יְקֻמוּן. עַל דָּא הַהְוָא רְוַחָא הַזְּמִין לְנַחֲתָא בְּהָוּ
בְּצָדִיקִיא) (ג"א וְעַל דָּא הַהְוָא רְוַחָא הַזְּמִין לְנַחֲתָא בְּהָוּ בְּצָדִיקִיא. מה בתיב מארבע
רוחות באי הרות, רוחא דאתכליות בארבע), בְּגִין דְּקוֹידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
זְמִין לְקִיְּמָא לְהָוּ קִיְּמָא שְׁלִים בְּעַלְמָא בְּדָקָא יָאֹתָה.
וְאַיְנוּ דְּאַשְׁתְּדָלוּ בְּאָרְיִיתָא בְּהָאִ עַלְמָא, הִיא קִיְּמָא
עַלְיהָ דָּבָר נְשׁ וְאַתְּעַבִּידָת סְגִיגּוֹרִיא קִמְיָה דְּקוֹידָשָׁא בְּרִיךְ
הָוּ.

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר, כֵּל אַיְנוּ מְלִין דְּאָרְיִיתָא וּכֵל הַהִיא
אָרְיִיתָא דְּאַשְׁתְּדָל בְּהָ בְּרִ נְשׁ בְּהָאִ עַלְמָא, אַיְנוּ
מְלִין וְהָהִיא אָרְיִתָּא קִיְּמָא קִמְיָה קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְאִמְרָת קִמְיהָ וְהִיא אֲרִימָת קְלִין וְלֹא אַשְׁתְּפָכָת. וְלֹהָוָא
זְמָנָא אֲיַהֵי תְּשִׁיחָ וְתִימָא כְּפּוֹם דְּאַתְּדָבֵק בְּרִ נְשׁ וְאַשְׁתְּדָל
בְּהָאִ עַלְמָא, וְעַל דָּא אַיְנוּ יְקֻמוּן בְּקִיְּמָא שְׁלִים לְחִיָּי
עַלְמָא בְּדָקָאמָן. וּבְגִין בְּךָ (חישע ד) כִּי יְשָׁרִים דָּרְכֵי יְ
וֹצְדִּיקִים יְלַכְּוּ בָם וְפֹשָׁעִים יְפַשְּׁלוּ בָם.

רְבִי חִיָּא פָּתָח וְאָמַר, (שמואל א ב) וְעַלְיִ זְקָן מָאֵד וְשָׁמָע
אֶת כֵּל אֲשֶׁר יַעֲשֵׂן בְּנֵיו לְכָל יִשְׂרָאֵל וְאֶת אֲשֶׁר
יַשְׁכַּבְנָא אֶת הַנְּשָׁים הַצְּבָאות פָּתָח אַחֲל מָועֵד. וּכִי סְלָקָא

דעתך ר'כהני יי' ר'יעבדון עבידתא דא. והא מקדמת דנא אתמר ופרישת אוריתא ההוא חובה דלהון כתיב, (参谋אל א ב) כי נאצ'ו האנשים את מגחת יי'. וכתיב ומשפט הפהנים מאיות העם כל איש זבח וגו'. וכתיב גם בטרם יקטרין את החלב ובא נער הפהן ואמר לאיש הזבח תננה לצלות לפהן וגו'. וכתיב ואמר לו כי עתה תתן ואם לא לךתי בחזקה. ועל דא ותהי חטא את הנערים גדולה מאד וגו'. וכל דא לא הו נטליין אלא מאינון חולקין דהו לכהני לሚכל מניה, ועל דהוה קליל קרבנא בענייהו אתענשין. והכא אמר את אשר ישכبون את הנפשים האזובאות.

(אלא) חס ושלום דהו עבדו עבירה דא, כל שכון באตรา קדיشا ההוא, שלא יկומון כל ישראל ויקטלוין להו. אלא בגין דהו מעבבי לון לאعلا למקדשא, ומהאן בידהון שלא לאعلا למצו צלוותא עדDKORBENIA את עבידתו בגין דאינון לא מיתין קרבנין למייטל חולקא מביהו, בגין כה מעבבין לון. ובגין כה איבון נשים הו בעאן מביהו לאعلا תפן. ועל דא כתיב את אשר ישכبون את הנפשים, דמעבבי לון פרק אמרן. בגונא דא וישכב את בלחה. חס ושלום דאייה שכוב עמה, אלא בגין דעכבר לה לשמשא באבוי

שְׁמוֹשָׁא דְמִצּוֹה, וְדֹא הוּא בַּלְבּוֹלָא דְעֲרָסָא. וַעֲבֵד לְקַבִּיל
שְׁכִינַתָּא עֲבִידַתָּא דָא, דְבָכֶל אַתָּר דְשְׁמוֹשָׁא דְמִצּוֹה
אַשְׁתַּפְחָה, שְׁכִינַתָּא שְׁרִיאָעַל הַהוּא אַתָּר וְאַשְׁתַּפְחָה תִּמְןָן.
וּמְאָן דְגָרִים לְעַבְבָּא שְׁמַנוֹשָׁא דְמִצּוֹה גָרִים דִיסְתַּלְקָה
שְׁכִינַתָּא מַעַלְמָא. וּעַל דָא כְתִיב (בראשית מט) כִּי עַלְיתָ
מִשְׁכָּבִי אָבִיךְ אֹז חַלְלָת יְצֻוּעִי עַלְהָה. וּבְגַין דָא כְתִיב,
וַיִּשְׁבַּב אֹת בְּלַהָה פְלַגְשׂ אָבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל וַיְהִי בְּנֵי
יעָקָב שְׁנַיִם עַשֶּׂר. בְּלַהָו הָוּ בְמַנִּינָא וְלֹא גַּרְעָ מִזְכִּיתָא
דַלְהֹן בְּלוּם.

רַבִּי אַלְעֹזֶר אָמַר, מַאי טַעַמָּא בְקַדְמִיתָא יִשְׂרָאֵל וְלֹבֶתֶר
יִעָקָב. דְכְתִיב, וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל וַיְהִי בְּנֵי יִעָקָב
שְׁנַיִם עַשֶּׂר. אֶלָּא כִּד אַתָּא רָאוּבֵן וּבְלַבְלָל הַהוּא עֲרָסָא
אָמַר וַמָּה תְּרִיסֶר שְׁבָטֵין הָוּ לֵיה לְאָבָא לְקִיְמָא בְעַלְמָא
וְלֹא יִתְיר, וַהֲשַׁתָּא בְּעִי לְאָוָלְדָא בְּנֵין דִילְמָא אָנֵן פְגִימִין
דְאַיהוּ בְּעִי לְאָוָלְדָא אַחֲרֵנִין כְמַלְקָדְמִין. מִיד בְּלַבְלָל הַהוּא
עֲרָסָא, וַאֲתַעֲבֵב הַהוּא שְׁמוֹשָׁא. כְאֵילָו עַבְדָ קָלְבָא לְגַבִּי
שְׁכִינַתָּא דְשְׁרִיאָא עַל הַהוּא עֲרָסָא. וּעַל דָא כְתִיב וַיִּשְׁמַע
יִשְׂרָאֵל, דָהָא בְשָׁמָא דָא אַסְתַּלְקָה גּו תְּרִיסֶר דְאַתְפָּסִין
דְאַינּוֹן תְּרִיסֶר נְהָרִי אַפְרֵסְמָנוֹנָא דְכִיא.

וַיְהִי בְּנֵי יִעָקָב שְׁנַיִם עַשֶּׂר, אֶלְיָזֶר תְּרִיסֶר שְׁבָטֵין
דְשְׁכִינַתָּא אַתְתָקָנָת בָּהוּ. וּמְאָן אַינּוֹן, אֶלְיָזֶר

דָּאוּרִיתָא אֲהַדְרָת וְעַבֵּיד לֹן חַוְשְׁבָנָא (ד"ג קשו ע"ב)
כְּמַלְקַדְמִין. כֹּלְהוּ קַדְיִשְׁין, כֹּלְהוּ אַתְחַזְּיִין לְגַבֵּי שְׁכִינַתָּא
לְאַסְתְּפָלָא בְּקַדּוֹשָׁה דְמַארִיהּוֹן. דָאִילָוּ עַבֵּד הַהְוָא עַזְבָּדָא
לֹא יִתְּיַיְּתִ רָאוּבָן בְּמַנְיִינָא.

וְעַם כָּל דָא אַתְעַבֵּשׂ דְאַתְגְּטִיל בְּכֻרְתִּיהָ מְגִיה וְאַתְיִיחֵיב
לִיּוֹסֶף כִּמָה דָאָת אָמֵר, (דברי הימים א' ח') **וּבְנֵי רָאוּבָן**
בְּכָר יִשְׂרָאֵל פִי הַוָּא הַבָּכָר וּבְחַלְלוֹ יִצְוְעֵי אָבִיו נִתְבָּהָה
בְּכֻרְתֹו לִיּוֹסֶף.

תָא חֹזֵי, (דניאל ב) **לְהֹוּא שְׁמָה דִי אֱלֹהָא מְבָרֵךְ מִן עַלְמָא**
וְעַד עַלְמָא דִי כָל מְעַבְדוּהִי קַשּׁוֹט וְאַרְחַתִּיהָ דִין,
וְכָל מָה דָאִיהוּ עַבֵּיד פָלָא אִיהוּ בְּחַכְמַתָּא עַלְאָה.

תָא חֹזֵי, **כִּמָה גְּרִים עַזְבָּדָא דְבָר נְשָׁה, דָהָא כָל מַאי** (פ"א)
דָאִיהוּ עַבֵּיד, כָל אַתְרִשִׁים וּקְיִימָא קְפִי דְקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. דָהָא יַעֲקֹב בְּשַׁעַתָּא דַעַל לְגַבֵּה דְלָאָה, כָל
הַהְוָא לִילְיאָ רְעוֹתִיהָ וּלְבִיהָ הַוָּה בְּרִחָל, דְחַשִּׁיבָן דְרַחַל
אִיהָ. וּמְהַהְוָא שְׁמוֹשָׁא וּטְפָה קַדְמָה וּמְהַהְוָא רְעוֹתָא
אַתְעַברָת לְאָה וְאוֹקְמוֹה. דָהָא אַלְמָלָא דַיְעַקְבָּ לֹא יְדֻעָ
לֹא יִסְתְּלִיק רָאוּבָן בְּחוֹשְׁבָנָא. וּעַל דָא לֹא אַסְתְּלַק
בְּשַׁמָּא יְדַעָא אַלְאָ שְׁמִיה סְתִמָּה רָאוּבָן.

וְעַם כָּל דָא אֲהַדְר עַזְבָּדָא לְאַתְרִיהָ, כִּמָה דָהָוָא
רְעוֹתָא קַדְמָה אַתְעַבִּידָת בְּרִחָל, הַהְוָא רְעוֹתָא

אתה הדרת בה. דהא בכורתייה אהדרת לוייסף בוכרא דרחל, אחר דרעותא הות ברחל וככלא סליק באתריה. בגין דכל עובדי דקונדשא בריך הוא כלחו קשות וזכה. רב' חזקיה אשכחיה יומא חד לרבי יוסי היה מסתמיט ספסינא גו קטרי דנורא והוה סליק קטורא בתננא לעילא. אמר ליה, אלו קטורא בתננא דקרבנא דהוה סליק על גבי מדבחא הוה סליק תDIR כי האי גוונא, לא שריא ריגזא בעלמא וישראל לא אתגלי מעל ארעה.

פתח רב' יוסי ואמר, (שיר השירים^a) מי זאת עלה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מרד ולבונה מכל אבקת רוכל. מי זאת עלה. תא חזי, בזמנא דהוו ישראל אולי במדברא, שכינתא אולא קמייהו ואינהו הו אולי אבתרה. דכתיב, (שמות יג) ווי הולך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחותם תדרך ולילה בעמוד אש להאר ליהם וגוי. בגין פה כתיב, (ירמיה^b) פה אמר יי זכרתי לך חסד בעוריך אהבת כלותיך לכתח אחרי במדבר וגוי.

ושכינתא הות אולא וכלהו עבני יקר בהדה. וכד הוה שכינתא גטלא, הו גטلين. ומה דכתיב, (שמות מ) ובהצלות הענן מעל האهل ואחרי כן יסעו בני ישראל וגוי. וכד איה סלקא ההוא עננא סלקא עד לעילא, וכל בני עולם חמאן ושאלין ואמרי, מי זאת עלה מן המדבר כתימרות עשן.

הַהוּא עַבְנָא דְשִׁכְינַתָּא אַתְחֹזֵיא עַשְׁן, מַאי טַעַמָּא אֵיהִ
עַשְׁן. בְּגַין דְנוּרָא דְאַדְלִיק אַבְרָהָם וַיִּצְחָק בְּרִיהָ
הַוָּה אָחִיד בָּה וְלֹא אָעֵדִי מִינָה. וְכֵד אַתְאַחֲדַת הַהוּא נֹרָא
בְגַ�וָה הַוָה סְלִיק עַבְנָא (נ"א תְּנָנָא).

וְעַם כֵל דָא, מַקְטָרָת מֶר וְלִבְוָנָה. מַאי מַקְטָרָת,
מַתְקָטָרָא בְתְרִין סְטְרִין אַחֲרָנִין, עַבְנָא דְאַבְרָהָם
לִימִנָא, עַבְנָא דִיַּצְחָק לְשַׁמְאָלָא. מִפְל אַבְקָת רֹכֶל, דָא
יעַקְבָ.

דָבָר אַחֲר דָא יוֹסֵף הַצְדִיק, בְגַין דְאַרְוָנָא דִיּוֹסֵף הַוָה
אָזִיל לְגַבִיה, אַמְמָי רֹכֶל, בְגַין דְהַוָה רְכִיל לְאַחוֹי
לְגַבִיה דְאָבוֹי. דָבָר אַחֲר אַמְמָי רֹכֶל, אֶלָא מַה חַנּוּבִי דָא
קְטִירִי דְקִוְיסְטִרִי וְאַבְקִי דְפּוֹלְמִי בְלָהָו בִּידִיה. הַכִּי נִמְיָ
יוֹסֵף, אִיהוּ קִיּוֹמָא דְאָוְרִיתָא בְגַין דְאִיהוּ קִיּוֹמָים לָה, בְגַין
דְכָל פְקֻונְדִי אָוְרִיתָא מַתְקִישָׁן בְנְטִירָו דְבָרִית קְדִישָׁא.
וְעַל דָא שְׁכִינַתָּא מַתְקָטָרָא בְאַבְרָהָם יַצְחָק וַיַּעֲקֹב
וַיִּוּסֵף, כְחֲדָא אִיבָּוֹן וְדִיוּקָנָא חֲדָא לְהָו. הַדָּא הוּא
דְכִתְבִּיב, (בראשית לו) אֶלָה תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף. וּבְגַין כֵה מִפְל
אַבְקָת רֹכֶל, בְגַין דְמַאֲתָר דְגַהְרָא דְבָגִיד וּנְפִיק
אַשְׁתְּקִיָא כֵלָא וְנְהִירָו כֵל אַנְפִין.

וְתָא חֹזִי, פְד הָוּ יִשְׂרָאֵל בְאָרְעָא וְהָוּ מִקְרִיבִין קְרָבָנִין,
בְלָהָו הָוּ מַתְקָרְבִין לְגַבִי קוֹדֶשָׁא בָרְיךָ הוּא בְדָקָא

יאות, וכד קרבנה את עבדיך ותגננו סליק בארח מישר, כדין הו ידע דתגנאו דמבדחה אדליק (דף קג ע"א) בוצינא דאתה זיא לא דלקא, וכל אנפין בהירין ובוציגין דלקין. ומיום מא דאתחריב بي מקדשא לית לך יומא ויום דלית ביה זעימן ורוגזא. כמה דעת אמר, (תהלים ו) ואל זועם בכל יום, ואתפרש חדוה מעילא וממתתא. וישראל אולין בגלויה ואינו ברשו דעתוון אחרניין. וכדין אתקאים קרא דכתיב, (דברים כה) ועבדת שם אלהים אחרים.

וכל דא למה, בגין דכתיב, (דברים כה) תחת אשר לא עבדת את יי אליהיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל. מיי מרוב כל. הכא מרוב כל, והתם בחסר כל. עד דיתעד קודשא בריך הוא ויפרוק לון מביני עמייא, כמה דעת אמר, (דברים לו) ושב יי אליהיך את שבותך ורחמד ושב וקבץ מכל העמים אשר הפייך יי אליהיך שמה. וכתיב אם יהיה נדחה בקצתה השמים ממש יקbezך וגוו:

ואלה תולדות עשו הוא אדום. תא חזי, בתמי יצחק לא אתמנון בניו דעשו כמה דאתמנון בניו דיעקב, דהא עד לא מית יצחק אתמנון. אבל בעשו מה כתיב ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמו זkan ושבע ימים

וַיַּקְבְּרוּ אֶתְךָ עַשְׂוֹ וַיַּעֲקֹב בָּנָיו. בַּתְּרֵיהֶ מָה כִּתְבָּה וְאֵלָה
תּוֹלְדוֹת עַשְׂוֹ הַפָּא אָדוֹם. מַאי טָעַמָּא, בְּגִין דָּהָא
בְּחוֹלְקִיהֶ וּבְאַחֲסָנָתָה וּעֲדָבִיהֶ לֹא אִיהָו, אֶלָּא יַעֲקֹב
וּבָנוֹי. וּבְגִין כֵּה יַעֲקֹב וּבָנוֹי אִינְוֹן חֹלְקִיהֶ דָּקָנִידָשָׁא בְּרִיךְ
הַפָּא וְעַלְיָין בְּחוֹשְׁבָנָא. אֶבֶל עַשְׂוֹ דָּלָאו אִיהָו בְּחוֹלְקָא
דָּבָסְטָר דְּמָהִימָּנוֹתָא, עַבְדָּחָוְבָנָה לְבַתְּרֵ דְּמִית יְצָחָק,
וְאַתְּפָרֵשׁ חֹלְקִיהֶ לְאַתְּרֵ אַחֲרָא.

תָּא חִזֵּי, לְבַתְּרֵ דְּמִית יְצָחָק, וַיַּעֲשֹׂו אַתְּפָרֵשׁ לְסֶטֶרִיהֶ,
מָה כִּתְבָּה וַיַּקְחֵה עַשְׂוֹ אֶת נְשִׁיו וְגוֹ' מִפְנֵי יַעֲקֹב אָחָיו.
דְּשָׁבָק לֵיהֶ לַיַּעֲקֹב קָרְנוֹ וְרוּיחָ שְׁעַבּוֹדָא דְּמָצָרִים, וְאַרְעָא.
וַיַּבְינוּ לֵיהֶ חֹלְקִיהֶ מִן מְעֻרָתָא דְּכַפְּלָתָא, וְאַזְלֵל לֵיהֶ מִן
אַרְעָא וּמִן מְהִימָּנוֹתָא וּמְחוֹלְקִיהֶ, דָּאַזְלֵל לֵיהֶ מִכְלָא.

תָּא חִזֵּי, כִּמֵּה הָווֹ חֹלְקִיהֶ דַיַּעֲקֹב טָבָא בְּכָלָא. בְּגִין
דָּלָא אַשְׁתָּאָר עַשְׂוֹ בְּהַדִּיה וְאַתְּפָרֵשׁ מִגְּיהֶ וְאַזְלֵל לֵיהֶ
לְחוֹלְקִיהֶ וּלְעֲדָבִיהֶ, וְאַשְׁתָּאָר יַעֲקֹב אָחִיד בְּאַחֲסָנָת אָבוֹי
וּבְאַחֲסָנָת אָבָהָתוֹי. וּעַל דָּא וַיַּלְךְ אֶל אָרֶץ מִפְנֵי יַעֲקֹב
אָחָיו. מַאי מִפְנֵי יַעֲקֹב אָחָיו. דָּלָא בְּעָא חֹלְקִיהֶ
וּאַחֲסָנָתָה וּעֲדָבָא דְּמָהִימָּנוֹתָא דִילִיהֶ. זֶבָּא חֹלְקִיהֶ
דַיַּעֲקֹב עַלְיָהֶ כִּתְבָּה, (דברים לט) כִּי חָלֵק יְיָ עַמוֹּ יַעֲקֹב חָבֵל
בְּחַלְתוֹ:

וְאֵלָה הַמֶּלֶכִים אֲשֶׁר מִלְכוּ בָּאָרֶץ אָדוֹם לִפְנֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ

לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל. רַبִּי יַיִסָּא פָּתָח וְאָמַר, (עובדיה א) הַגָּה קָטָן בַּתְּתִיךְ בָּגּוּים בְּזֹוי אַתָּה מָאֵד. תֵּא חֹזֵי, כִּד עֲבֹד קָדוֹשָׁא בָּרִיךְ הָנוּ עַלְמָא, וֶפֶלְגָּה אַרְעָא לְשָׁבָעָה תְּחוּמִי פְּלִיגִין לְקַבֵּיל שְׁבָעֵין רְבָרְבִּין מְמַנּוֹן, וְקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הָנוּ פְּלִיגָּלָן לְזָן לְשָׁבָעֵין עַמְּיָן כָּל חַד וְחַד פְּדָקָא חֹזֵי לֵיהֶן, כַּמָּה דָאָת אָמַר, (דברים לט) בְּהַנְּחָל עַלְיוֹן גּוּים בְּהַפְּרִידּוֹ בְּנֵי אָדָם יַצֵּב גְּבוּלוֹת עַמִּים.

וּמְכֻלָּהוּ רְבָרְבָּן מְמַנּוֹן דָאָתְמָסָרוּ לְשָׁאָר עַמְּיָן לֹא אִת בָּהוּ בְּזֹוי קָמִיה כְּמַמְנָא דְעַשּׂוֹ. מַאי טָעָמָא, בְּגַיִן דְּסֶטֶרָא דְעַשּׂוֹ סֶטֶרָא מְסָאָבָא אִיהָוּ, וּסֶטֶרָא דְּמָסָאָבָא אִיהָוּ קָלְנָא קָמִיה קוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הָנוּ. מַאי נָנוֹן דְּרָגִין וְעִירִין דְּבָתָר רִיחִיא סְרִיקְתָּא דְקֹסְטְּרִי סְוָמְקִי קָא אַתִּיאָ, וְעַל דָא הַגָּה קָטָן בַּתְּתִיךְ בָּגּוּים, בְּזֹוי אַתָּה מָאֵד. דְכַתִּיב, (בראשית ג) עַל גְּחִונָה תַּלְךְ וְעַפְרָתָאכְלָל כָּל יְמִי חַיִּיךְ. מָאֵד, כַּמָּה דָאָת אָמַר אַרְוֹר אַתָּה מְכֻלָּה הַבָּהָמה וּמְכֻלָּה תִּתְהַשְּׁדָה.

תֵא חֹזֵי, בְּדָרְגִין תַּתְאִין אִת הָרָגִין עַל הָרָגִין, בְּלָהָו מְשִׁבְּנִין דָא מִן דָא, וּבְלָהָו דָרְגִין קְפָטִירִין אַלְיָין, וּקְשִׁירִין אַלְיָין בְּאַלְיָין, וּמְלָכוֹ אַתְפְּרָשָׁדָא מִן דָא, וּמְלָכוֹ אַתְקִשְׁרָבָמְלָכוֹ. דָא עַיִיל, וְדָא סְלִיק, אַחִידָן בְּקַשְׁרָא חֶדָא.

ההוא קשָׁרָא מְשֻחַתָּא חֶדָּא לֵיה, וְתִלְתָּ קְשָׁרֵין לְהַהְיא
מְשֻחַתָּא. בְּכָל קְשָׁרָא וּקְשָׁרָא חֶד עֲטָרָא, וּבְכָל
עֲטָרָא וּעֲטָרָא חֶד קְפָסּוֹרָא וְאַתְמָגָא בְּעַטּוֹרָא דְלָעִילָּא,
וְאַתְמָגָא וְנַחַתָּה לְתַתָּא, עַד דְאַתְקָשָׁרוּ בֵיהַ פְּכַבְּיָא וּמְזָלִי.
כָּל חֶד וְחֶד אַתְפָּרְשָׁ בֵיהַ חֶד (דף קענ"ב) כְּכָבָא וְחֶד מְזָלָא,
וְכָל פְּכַבְּיָא זְמִינָן אַיְנוֹן בְּאַיְנוֹן דְרָגִין דְלָעִילָּא. וְעַל דָּא

כָּל דְרָגָא וְדְרָגָא אַתְעַטָּר בְּאַתְרִין יְדִיעָן כְּדָקָא חַזִּי.

וּכְדָ מַתְפָּרְשָׁן דְרָגִין אַשְׁתָּפָח קְטוּרָא דְפּוֹסְטָקָא, עַד
דְאַתְקָשָׁרוּ בְּסְטָרָא דְאַתְחָזִי לְזֹן, וּסְטָרִי דְדָרְגִּי
מְסָאָבִי דְאַיְנוֹן בְּסְטָרָ שְׁמָאָלָא כָּלְהָוּ מַתְפָּרְשָׁן לְכָמָה
אַרְחַיּוֹן וּשְׁבִילַיּוֹן מְסְטָרִי גְּבוּרָן סְוִימָקָן. וּבְגַיּוֹן כֵּה תְּלִיּוֹן
גְּבוּרָן לְתַתָּא לְאַלְף אַלְפִיּוֹן וְרַבּוֹ רַבּוֹן, וְעַל דָּא הַנְּהָה קָטָן
בְּתַתְיִיךְ בְּגָוִים בְּזֹויִ אַתָּה מַאַד כְּדָקָא מְרָן.

תָּא חַזִּי, וְאֶלָּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מְלָכוּ בָּאָרֶץ אָדוֹם.
בָּאָרֶץ, בְּסְטָרָא דְדָרָגָא דִילִיה דְאַיְהוּ דְרָגָא דְעַשְׂוָה.
דְכַתִּיב עָשָׂו הָוּ אָדוֹם, וּכְלָהָו קָאָתוּ מְסְטָרָא דְרוֹיחָ
מְסָאָבָא. לְפִנֵּי מֶלֶךְ מֶלֶךְ לְבָנִי יִשְׂרָאֵל, בְּגַיּוֹן דְאַיְנוֹן
דְרָגִין דְקִיְמִין בֵּי תְּרָעֵי לְתַתָּא קְדָמָא. וּבְגַיּוֹן כֵּה אָמַר
יעַקְבָּר, יַעֲבֵר נָא אָדָנִי לְפִנֵּי עֲבָדוֹ. בְּגַיּוֹן דְרָגִין דִילִיה
קְדָמָאַיִן אַיְנוֹן לְאַעֲלָא. וּבְגַיּוֹן כֵּה לְפִנֵּי מֶלֶךְ מֶלֶךְ לְבָנִי
יִשְׂרָאֵל. דַעַד בָּעֵן לֹא מְטָא זְמָנָא דְמֶלֶכָו שְׁמִיאָ

לשלטאה ולאתאחדה בבני ישראל. ובגין לכך אמר יעקב
בָּא אָדָנִי לְפָנֵי עֲבָדָו.

וכד שלימו אליו דרגין בקדמיה, לבתר אתער מלכו
שמייא לשלאה על תהאי. וכד שרא, שרא
בזעירא דכל שבטין דאייה בנימין. כמה דעת אמר,
(תהלים סח) שם בנימין צעיר רודם וגוו. וביה שאריה
לאתערא מלכotta, לבתר אתה מלכotta באטריה
ואתקאים בהדייה דלא תעדי לעלמיין.

רבי חייא פתח ואמר, (ישעה מ) ועתה שמע יעקב עבדי
ויישראל בחרתי בו. פה אמר יי' עשה ויצרך מבטן
יעזרך אל תירא עבדי יעקב וישראל בחרתי בו. תא חזוי,
כמה אבטחה לו נקיושא בריך הוא ליישראל בכמה אטר
(ד"א לאג בגין) למוצפי להו לעלמא דאתה, דהא לא אטרעוי
לחולקיה לככל עם ולישן בר ליישראל בלחוודוי. ובגין לכך
יhib לו נוריתא דקשות. למוצפי בה ולמנדע ארחו
דקינושא בריך הוא בגין דירתון ארעה קדיشا. הכל
מאן דוצבי בהאי ארעה קדיشا, אית ליה חולקא לעלמא
דאתה. כמה דעת אמר, (ישעה ס) ועמך כלם צדיקים
לעולם ירשוי הארץ. וזה אמר. תלת דרגין הכא,
בקדמיה יעקב, ולבתר ישראל, ולבתר ישרון.
תא חזוי, יעקב הוא אוקמה. ישראל אויף הבי נמי. ואף